

अचका अपि न महान्तः के चक्षुभवा-
मानीताः ॥”)

मिष्टम् । इत्युवादिशः ॥

रचिरा, औ, (रोचते इति । रच् + किरच् ।
ततटाप् ।) मोरोचना । इति राजनिर्घण्टः ॥

(चयोदशाक्षरवृत्तिविशेषः । अस्व सप्तयोदा-
क्षरादिकं कन्दः शब्दे प्रत्ययम् ॥)

रचिराञ्जनः, पुं, (रचिरः सुन्दरोञ्जनः ।)
श्रीभाञ्जनः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रचिराचः, पुं, (रचिरः सुन्दरोचो यस्य ।)
राजविशेषः । स तु देवापेः चयुरः । यथा,—

“मरो भूपाललोकानां सत्ये कुरु मे वचः ।
रचिराचसुतां शान्तां देवापे त्वं वसुहव ॥”

इति कल्किपुराणे १८ अध्यायः ॥

सुन्दरघोटकच ॥

रचिष्, चि, (रच्यते इति । रच् + “रचि-
भुजिभ्यां क्तिञ्च् ॥” उणा० ४ । १७८ । इति
क्तिञ्च् ॥) मिष्टवस्तु । इत्युवादिशः ॥ (यथा,
सुश्रुते । १ । ४६ । पुन्यवर्गः ।

“विष्काकी वातला सान्ना रचिष्यान्त-

दौपनी ॥”)

अभिप्रेतम् । इति संक्षिप्तसाराणाद्विहितः ॥
(यथा, हरिश्चि । २५४ । ६० ।

“न पृथ्वीं कामये क्षतुक्षां सन्तुष्टोऽस्मि पदे-
क्षिभिः ॥

इव एव रचिष्यो मे वरो दानवसत्तम ॥”)

रची, औ, (रचि + कृदिकारादिति डीष् ।)
रचिः । यथा । रक् रची रचयः समाः ।

इत्येकार्धसंज्ञः ॥

रकं, औ, (रोचते इति । रच् + “राजस्यस्य-
न्धोदिति ॥” ३ । १ । ११४ । इति क्वप्प्रत्ययेन
निपातितम् ।) सौवर्चलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

रच्यः, पुं, (रच् + क्वप् ।) कतकटचः । शालि-
धाम्बम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ पतिः । इति
हेमचन्द्रः । १ । ६९ । सुन्दरे, चि । इत्यमरः ॥

(रचिकरः । यथा,—

“पक्वं वर्णकरं रच्यं मांसयुक्कनप्रदम् ।

पित्तारोधि वातघ्नं हृद्यं शुक्लशुक्लमम् ॥”

इति वैद्यकराजवल्लभे द्रव्यगुणाख्यायाम् ॥)

रच्यकन्दः, पुं, (रच्यः कन्दो यस्य ।) मूरखः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

रज, औ श औ भङ्गे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदा०-पर०-सक०-अणिट् ।) औ, रजः । श,
रजति रोगो हस्तम् । औ, रोजता । इति
दुर्गादासः ॥

रज, क हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-
पर०-सक०-सेट् ।) क, रोजयति । इति दुर्गा-
दासः ॥

रजा, औ, (रज् + क्तिप् । पञ्चे टाप् ।) रोगः ।
भङ्गः । इति मेदिनी । जे, १४ ॥ (पीडा ।
यथा, महाभारते । ८ । ३४ । १४६ ।

“निपातात् तव शस्त्राणां शरीरे याभवदजा ।

तथा ते मातुषं कर्म अपोर्णं भृगुनन्दन ॥”)
मेधौ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३४३ ॥ कुष्ठम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

रजाकरं, औ, (रजां रोगं करोतीति । क् +
टः ।) कर्मेरङ्गफलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

रजाकरः, पुं, (रजां करोतीति । क् + टः ।)
आधिः । यथा । आधिस्ताम्री रजाकरः । इति
हेमचन्द्रः । २ । २२६ ॥ (आधिकारके, चि ॥)

रजासहः, पुं, (रजां सहते इति । सह + अच् ।)
धन्वनटचः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रट, इ स्तये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
सक०-सेट् ।) पञ्चमखरी । इ, रटयति धनं
चौरेण । इति दुर्गादासः ॥

रट, छ ड दीप्तिप्रतिहयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-आत्म०-सक०-अक०-च-सेट् ।) छ,
अरटत् । ड, रोटते । प्रतिहतिः श्लोकादिना
पातनं पुनर्हन्तं वा । इति दुर्गादासः ॥

रट, क रवि । द्युतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) क, रोटयति ॥
इति दुर्गादासः ॥

रट [वृ] औ, (रच् + क्तिप् ।) क्रोधः । इत्य-
मरः । १ । ७१२६ ॥ (यथा, भागवते । १ । ८ । ३० ।

“स तु ब्रह्म ऋषेर्गते गतासुरगं रथा ।
विनिर्गच्छन् धनुष्योवा निधाय पुरमागतः ॥”)

रठ, उपधाते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) रोटति लोकं श्लोकः ।
इति दुर्गादासः ॥

रठ, इ गत्यालस्यस्तेयखोटे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-पर०-सक०-अक०-च-सेट् ।) पञ्चमखरी ।
इ, रठयति । आलस्यं मन्दोभावः । स्तेयं
चौर्यम् । खोटः खोडनम् । इति दुर्गादासः ॥

रठ, छ ड प्रतीचाते । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) छ, अरठत् ।
ड, रोटते । प्रतीचातः श्लोकादिना पातनं
पुनर्हन्तं वा । इति दुर्गादासः ॥

रट्, [वृ] औ, (रच् क्रुधि + क्तिप् ।) रट् ।
इति आकरणम् ॥

रजखरा, औ, सुखसन्दोहा गौः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

रज्जु, पुं, कवचः । इति जटाधरः ॥ (हिरण्यपाद-
हस्तः । यथा, कथाविरहामरे । ६५ । ११ ।

“तेनारोप्य खलं पृष्ठः स रज्जुः पुनरोभ्यधात् ।
निरुक्तहस्तचरयो नटां क्षिप्रोऽस्मि शत्रुभिः ॥”)

रज्जिका, औ, (रज्जुः कवचोऽख्यनेति । रज्जु +
ठन् ।) युद्धभूमिः । दारपिङ्गिका । विभूतिः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

रतं, औ, (र + क्तः ।) पशुपत्त्यादीनां शब्दः ।
तत्पर्यायः । वाशितम् २ । इत्यमरः । वाशि-
तम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, शिशु-
पालवधे । १६ । २५ ।

“अनुहुं कुर्वते वनजनिं
न तु गोमायुस्तानि कैशरी ॥”)

रद, ल व इर रोदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदा०-पर०-अक०-सेट् ।) रोदोऽभ्रविमो-
चनम् । ल व, रोदिति लोकः श्लोकात् । इर,
अरदत् अरोदीत् । रोदिष्यमाद्यमाह्वानमिति
भट्टौ । आह्वानविशिष्टरोदनक्रियायाज्यात्वात्
सकर्मकत्वमिति जयमङ्गला । इति दुर्गादासः ॥

रदयः, पुं, (रोदितौति । रद् रोदने + “रदि-
विदिभ्यां ङित् ॥” उणा० २ । ११६ । इति
अयः । सच ङित् ॥) कुकुरः । इत्युवादिशः ॥

शिशुः । इति विद्वान्मकौमुद्यामुवादिशः ॥

रदन्तिका, औ, (रोदनं रत् । अति अदि
रदन्ती) वन्तने + अच् + डीप् । स्वार्थे कन्
च ।) वृद्धपुत्रविशेषः । तत्पर्यायः । खनतोया २
सञ्जीवनी ३ अन्ततसवा ४ रोमाशिका ५
महामांसी ६ चणपनी ७ सुधासवी ८ । अस्या
गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । कषा-
यत्वम् । क्षमिरक्तपित्तकफचासमेहनाशित्वम् ।
रसायनत्वम् । अस्व स्वरूपं यथा,—

“चणपचर्मं पञ्चं चणपचैव तथाकृतिः ।
शिशिरे जलविन्दूनां खनन्तीति रदन्तिका ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्य गुणाः ।

“रदन्ती वृद्धिदृष्ट्या पित्तघ्नी च रसायनी ॥”

इति राजवल्लभः ॥

(रोदनशीले, चि । यथा,—

“धरिचि पुण्याङ्गलिरेव तुभ्यं
सुता महीयास्तव पाकनीयाः ।
इतीव रम्भा नमितायमौलिना
भृशं रदन्ती मकरन्दविन्दुना ॥”

इति प्रविष्टम् ॥)

रदितं, औ, (रद् + क्तः ।) क्रन्दनम् । इत्यमरः ॥
तद्वति, चि । (यथा, महाभारते । १३ । २३६ ।

“केशकीटावपतितं क्षुतं अभिरवेक्षितम् ।
रदितश्चावधृतश्च तं भागं रक्षसां विदुः ॥”)

रद्धं, चि, (रद् + क्तः ।) नदीप्राकारादिना
क्षतवेष्टनम् । तत्पर्यायः । वेष्टितम् २ वल-
यितम् ३ संवीतम् ४ आहतम् ५ । इत्यमरः ॥
(यथा, मेघदूते । ३६ ।

“रुद्रालोके नरपतिपथे खचिमेलेस्तमोभिः ॥”)

रद्मः, पुं, (रोदयतीति । रद् + क्तिच् + “रोदेणि
लुक् च ॥” उणा० २ । २२ । इति रक् । खच्
लुक् ।) आदिहपञ्चदशः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शिवः । (यथा, महाभारते । १३ । १७ । १४६ ।

“त्रिजटखीरवासाश्च रदः सेनापतिर्विशुः ॥”)
गणदेवताविशेषः । इत्यमरः ॥ ध्यं अस्मि-
न्मूर्तिः । यथा रुद्राय अस्मिन्मूर्तये नमः । इति
तिथ्यादितत्त्वे शिवपूजापद्धतिः ॥ स च ब्रह्मणः
क्रोधरूपः खटिकात्वे भूमध्याज्यातः । तन्-
खटः भूतप्रेतपिशाचादिः । अयमेवास्ति संहार-
कर्ता । इति भागवतम् ॥ * । अथेकादश-
रुदनामानि यथा । अजः १ एकपात् २ अहि-
जङ्गः ३ पिशाको ४ अपराजितः ५ चण्डकः ६